

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa

Gminy M. S. – Powiatowego Urzędu Pracy w S.

przeciwko

S. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. akt III C 1098/12

zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że je uchyla.

UZASADNIENIE:

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie odrzucił apelację pozwanego, wskazując w uzasadnieniu, iż pozwany w określonym terminie nie uzupełnił wszystkich braków formalnych apelacji, w szczególności zaś nie wskazał jakie zarzuty stawia wyrażonemu w wyroku rozstrzygnięciu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił naruszenie art. 370 k.p.c. poprzez uznanie, iż apelujący w określonym terminie nie uzupełnił braków formalnych złożonej apelacji a także art. 328 § 2 w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez niewystarczające wyjaśnienie podstawy prawnej oraz faktycznej wydanego postanowienia. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że działa w niniejszej sprawie bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika i jeżeli jego odpowiedź na wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji była niewystarczająca, winien zostać wezwany o sprecyzowanie. Pozwany zarzucił, że wyraźnie wskazał, że nie zgadza się z wydanym wyrokiem i skarży go w całości, co należy traktować jako spełnienie warunków formalnych apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie doprowadziło do uchylenia skarżonego postanowienia.

Wyjściowo wskazać należy, że zgodnie z art. 368 § 1 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego a nadto zawierać:

- 1)oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części,
- 2)zwięzłe przedstawienie zarzutów,
- 3)uzasadnienie zarzutów,
- 4)powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynika później,

5)wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

Jeżeli apelacja nie spełnia wymogów formalnych, Przewodniczący winien wezwać do jej uzupełnienia (art. 130 § 1 k.p.c.). Apelacja, których braków strona nie uzupełnia w wyznaczonym terminie podlega odrzuceniu (art. 370 k.p.c.).

W niniejszej sprawie pozwany w wywiezionej apelacji wskazał, że „nie zgadza się z decyzją Sądu”. Przy tak wyartykułowanym stanowisku pozwany Przewodniczący uznał za stosowne wezwanie pozwanego do wskazania, czy zaskarża wyrok w całości czy też w części, czy wnosi o jego zmianę czy uchylenie, a także jakie zarzuty stawia wyrażonemu w wyroku rozstrzygnięciu. Nadto pozwany wezwany został do wskazania wartości przedmiotu sporu. W odpowiedzi na powyższe, pozwany wskazał, że zaskarża wyrok Sądu pierwszej instancji w całości i domaga się jego „anulowania”.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany wypełnił zobowiązanie w zakresie wskazania zakresu zaskarżenia a także wniosku apelacyjnego. Skoro przedmiotem sporu jest oznaczona suma pieniężna, a pozwany wskazał, że skarży wyrok w całości, nie podanie przez niego wartości przedmiotu zaskarżenia nie uniemożliwiało nadania biegu jego apelacji. Nie jest konieczne, także w postępowaniu apelacyjnym odrębne określenie wartości przedmiotu zaskarżenia, jeżeli ze wskazania zakresu zaskarżenia wyroku w sprawie o roszczenia pieniężne wyraźnie wynika jakich kwot dotyczy apelacja (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2011 r., sygn. II PZ 47/10, LEX nr 784931; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., sygn. I CZ 65/08, LEX nr 786738). Również sformułowanie żądania „anulowania” wyrok nie budzi wątpliwości, iż pozwany domaga się jego uchylenia.

Odnosząc się kwestii wskazania zarzutów, jakie stawia apelujący rozstrzygnięcie, wyjaśnić należy, iż zarzuty apelacyjne mogą być formułowane w sposób dowolny i nie muszą ściśle określać dostrzeżonych uchybień ze wskazaniem konkretnych przepisów ocenianych jako naruszone. Apelacja bowiem nie jest środkiem zaskarżenia o charakterze tak sformalizowanym jak przykładowo skarga kasacyjna. Sąd Okręgowy związany jest jedynie zakresem zaskarżenia i podniesionymi w apelacji zarzutami naruszenia prawa procesowego. Nawet jeżeli pozwany takowych nie zgłasza, Sąd Odwoławczy winien ocenić, czy nie doszło do nieważności postępowania a także do naruszenia przepisów prawa materialnego. Sformułowanie zaś przez apelującego, iż nie zgadza się z wydanym wyrokiem oznacza, iż zaskarża go z powodów osobistych. Tak postawiony zarzut jest twierdzeniem powoda, iż wydany wyrok jest wadliwy z subiektywnego punktu widzenia apelującego, jest niezgodny z jego interesem, jest dla niego krzywdzący. W ocenie Sądu Odwoławczego, takie sformułowanie spełnia wymóg zwięzłego przedstawienia zarzutów, czego wymaga przepis art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c.

Z tych względów, po myśli art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak sentencji.

zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić,
2. doręczyć pełn. powoda i pozwanemu,
3. po nadejściu zwrotek akta przekazać SR.

Dnia 5.09.2013 r.

nk